

[PRZYPIEKANIE *sb n*

N sg przypiekani(e).

Sł stp brak, Cn s.v. przypiekam, Linde XVII – XVIII w. s.v. przypiec.

Dręczenie, dokuczanie (w kalamburze):

*W przeciwstawieniu: »opiekanie [= opieka] ... przypiekanie«: Iż tam jeden z opiekunow wo(jewodziny) wileńskiej *continuus et assiduus in officio apparet esse*, tedy mniemamy, iż podobno nie tak opiekanie, jako przypiekanie go w tym rusza. *ListyPol II 1549/269.**

Cf **PRZYPIEKAC**

MN